

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 18.12.2013 г.
COM(2013) 920 final

ANNEXES 1 to 6

ПРИЛОЖЕНИЯ

към предложението

за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за намаляване на националните емисии на някои атмосферни замърсители и за
изменение на Директива 2003/35/ЕО**

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Мониторинг и докладване на емисии в атмосферата

А. Изисквания за докладване на годишните емисии съгласно член 7, параграф 1, първа алинея

Елемент	Замърсители	Динамичен ред	Дати на докладване
Общи национални емисии по категории източници съгласно NFR ⁽¹⁾ , включително записки за допълнителни данни (memo-items)	- SO ₂ , NO _x , НМЛОС, NH ₃ , CO - Тежки метали (Cd, Hg, Pb)* - УОЗ** (общо полициклични ароматни въглеводороди (ПАВ) и бензо(а)пирен, бензо(б)флуорантен, бензо(к)флуорантен индено(1,2,3-сd)пирен, диоксини/фурани, полихлорирани бифенили, хексахлорбензен)	Годишно — от 1990 г. до годината на докладване минус 2 (X-2)	15.2****
Общи национални емисии по категории източници съгласно NFR:	- ПЧ _{2,5} , ПЧ ₁₀ *** и сажди.	Годишно — от 2000 г. до годината на докладване минус 2 (X-2)	15.2****
Общи национални емисии по категории източници	- CH ₄	Годишно — от 2005 г. до годината на докладване минус 2 (X-2)	15.2****
Предварителна оценка за националните емисии, обобщени по NFR ⁽²⁾	- SO ₂ , NO _x , NH ₃ , НМЛОС, ПЧ _{2,5}	Годишно — за годината на докладване минус 1 (X-1)	30.9

(1) Nomenclature for reporting — „Номенклатура за докладване“, по Конвенцията за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния

(2) Обобщени по сектори съгласно приложение IV от насоките за докладване по Конвенцията за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния

* Cd (кадмий), Hg (живак), Pb (олово)

** УОЗ = устойчиви органични замърсители

*** „ПЧ₁₀“ означава прахови частици, които преминават през размерно-селективен сепаратор, определен съгласно референтния метод за определяне и измерване на ПЧ₁₀, EN 12341, с 50 % ефективност на задържане при аеродинамичен диаметър от 10 µm.

**** Ако докладът съдържа грешки, той се представя повторно в рамките на не повече от четири седмици, като включва ясно обяснение на внесените изменения.

Б. Изисквания за докладване на годишните емисии съгласно член 7, параграф 1, втора алинея

Елемент	Замърсители	Динамичен ред	Дата на докладване
Общи национални емисии по категории източници съгласно NFR	- Тежки метали (As, Cr, Cu, Ni, Se и Zn и техни съединения)* - ОКСЧ**	Годишно — от 1990 г. (2000 г. за ОКСЧ) до годината на докладване минус 2 (X-2)	15.2

* As (арсен), Cr (хром), Cu (мед), Ni (никел), Se (селен), Zn (цинк)

** ОКСЧ = общо количество суспендирани частици)

В. Изисквания за докладване на всеки две години, считано от 2017 г., относно емисиите и прогнозите съгласно член 7, параграф 2

Елемент	Замърсители	Динамични редове/целеви години	Дати на докладване
Данни за териториалното разпределение на националните емисии по категории източници (GNFR)	- SO ₂ , NO _x , НМЛОС, CO, NH ₃ , ПЧ ₁₀ , ПЧ _{2,5} - тежки метали (Cd, Hg, Pb), - УОЗ (общо ПАВ, хексахлорбензен, полихлорирани бифенили, диоксини/фурани) - сажди (ако са налични)	На всеки две години — за годината на докладване минус 2 (X-2)	1.5*
Големи точкови източници (LPS) по категории източници (GNFR)	- SO ₂ , NO _x , НМЛОС, CO, NH ₃ , ПЧ ₁₀ , ПЧ _{2,5} - тежки метали (Cd, Hg, Pb), - УОЗ (общо ПАВ, хексахлорбензен, полихлорирани бифенили, диоксини/фурани) - сажди (ако са налични)	На всеки две години — за годината на докладване минус 2 (X-2)	1.5*
Прогнозни емисии, обобщени по NFR	- SO ₂ , NO _x , NH ₃ , НМЛОС, ПЧ _{2,5} и сажди	Докладване на всеки две години, обхващащо всяка година от година X до 2030 г., а при наличие на данни — 2040 г. и 2050 г.	15.3
Прогнозни емисии по обобщени категории източници	- CH ₄		15.3

--	--	--	--

* Ако докладът съдържа грешки, той се представя повторно в срок от четири седмици, като включва ясно обяснение на внесените изменения.

Г. Ежегодно представяне на информационния доклад за инвентаризацията на емисиите, посочен в член 7, параграф 3

Елемент	Замърсители	Динамични редове/целеви години	Дати на докладване
Информационен доклад за инвентаризацията на емисиите (ИДИЕ)	- SO₂, NO_x, НМЛОС, NH₃, CO, ОКСЧ, ПЧ_{2,5}, ПЧ₁₀ и сажди - тежки метали (Cd, Hg, Pb, As, Cr, Cu, Ni, Se, Zn) - УОЗ (общо полициклични ароматни въглеводороди (ПАВ) и бензо(а)пирен, бензо(б)флуорантен, бензо(к)флуорантен индено(1,2,3-сd)пирен, диоксини/фурани, полихлорирани бифенили, хексахлорбензен)	Всички години (както е посочено в таблици А—Б—В)	15.3

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Национални ангажименти за намаляване на емисиите

Таблица а): Ангажименти за намаляване на емисиите на серен диоксид (SO₂), азотни оксиди (NO_x) и неметанови летливи органични съединения (НМЛОС). Продадени горива, спрямо 2005 г. като базова.

Държава членка	Намаление на SO ₂ спрямо 2005 г.			Намаление на NO _x спрямо 2005 г.			Намаление на НМЛОС спрямо 2005 г.		
	За всяка година от 2020 г. до 2029 г.		За всяка година от 2030 г.	За всяка година от 2020 г. до 2029 г.		За всяка година от 2030 г.	За всяка година от 2020 г. до 2029 г.		За всяка година от 2030 г.
Белгия	43 %		68 %	41 %		63 %	21 %		44 %
България	78 %		94 %	41 %		65 %	21 %		62 %
Чешка република	45 %		72 %	35 %		66 %	18 %		57 %
Дания	35 %		58 %	56 %		69 %	35 %		59 %
Германия	21 %		53 %	39 %		69 %	13 %		43 %
Естония	32 %		71 %	18 %		61 %	10 %		37 %
Гърция	74 %		92 %	31 %		72 %	54 %		67 %
Испания	67 %		89 %	41 %		75 %	22 %		48 %
Франция	55 %		78 %	50 %		70 %	43 %		50 %
Хърватия	55 %		87 %	31 %		66 %	34 %		48 %
Ирландия	65 %		83 %	49 %		75 %	25 %		32 %
Италия	35 %		75 %	40 %		69 %	35 %		54 %
Кипър	83 %		95 %	44 %		70 %	45 %		54 %
Латвия	8 %		46 %	32 %		44 %	27 %		49 %
Литва	55 %		72 %	48 %		55 %	32 %		57 %
Люксембург	34 %		44 %	43 %		79 %	29 %		58 %
Унгария	46 %		88 %	34 %		69 %	30 %		59 %
Малта	77 %		98 %	42 %		89 %	23 %		31 %
Нидерланд ия	28 %		59 %	45 %		68 %	8 %		34 %
Австрия	26 %		50 %	37 %		72 %	21 %		48 %
Полша	59 %		78 %	30 %		55 %	25 %		56 %
Португалия	63 %		77 %	36 %		71 %	18 %		46 %
Румъния	77 %		93 %	45 %		67 %	25 %		64 %
Словения	63 %		89 %	39 %		71 %	23 %		63 %
Словакия	57 %		79 %	36 %		59 %	18 %		40 %
Финландия	30 %		30 %	35 %		51 %	35 %		46 %
Швеция	22 %		22 %	36 %		65 %	25 %		38 %
Обединено кралство	59 %		84 %	55 %		73 %	32 %		49 %
ЕС 28	59 %		81 %	42 %		69 %	28 %		50 %

Таблица б): Ангажменти за намаляване на емисиите на амоняк (NH₃), фини прахови частици (ПЧ_{2,5}) и метан (CH₄). Продадени горива, спрямо 2005 г. като базова.

Държава членка	Намаление на NH ₃ спрямо 2005 г.			Намаление на ПЧ _{2,5} спрямо 2005 г.			Намаление на CH ₄ спрямо 2005 г.	
	За всяка година от 2020 г. до 2029 г.		За всяка година от 2030 г.	За всяка година от 2020 г. до 2029 г.		За всяка година от 2030 г.		За всяка година от 2030 г.
Белгия	2 %		16 %	20 %		47 %		26 %
България	3 %		10 %	20 %		64 %		53 %
Чешка република	7 %		35 %	17 %		51 %		31 %
Дания	24 %		37 %	33 %		64 %		24 %
Германия	5 %		39 %	26 %		43 %		39 %
Естония	1 %		8 %	15 %		52 %		23 %
Гърция	7 %		26 %	35 %		72 %		40 %
Испания	3 %		29 %	15 %		61 %		34 %
Франция	4 %		29 %	27 %		48 %		25 %
Хърватия	1 %		24 %	18 %		66 %		31 %
Ирландия	1 %		7 %	18 %		35 %		7 %
Италия	5 %		26 %	10 %		45 %		40 %
Кипър	10 %		18 %	46 %		72 %		18 %
Латвия	1 %		1 %	16 %		45 %		37 %
Литва	10 %		10 %	20 %		54 %		42 %
Люксембург	1 %		24 %	15 %		48 %		27 %
Унгария	10 %		34 %	13 %		63 %		55 %
Малта	4 %		24 %	25 %		80 %		32 %
Нидерланд ия	13 %		25 %	37 %		38 %		33 %
Австрия	1 %		19 %	20 %		55 %		20 %
Полша	1 %		26 %	16 %		40 %		34 %
Португалия	7 %		16 %	15 %		70 %		29 %
Румъния	13 %		24 %	28 %		65 %		26 %
Словения	1 %		24 %	25 %		70 %		28 %
Словакия	15 %		37 %	36 %		64 %		41 %
Финландия	20 %		20 %	30 %		39 %		15 %
Швеция	15 %		17 %	19 %		30 %		18 %
Обединено кралство	8 %		21 %	30 %		47 %		41 %
ЕС 28	6 %		27 %	22 %		51 %		33 %

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Съдържание на националните програми за контрол на замърсяването на въздуха

ЧАСТ I

МЕРКИ, КОИТО МОГАТ ДА БЪДАТ ВКЛЮЧЕНИ В НАЦИОНАЛНАТА ПРОГРАМА ЗА КОНТРОЛ НА ЗАМЪРСЯВАНЕТО НА ВЪЗДУХА

Когато е уместно, при изпълнението на мерките съгласно част I държавите членки използват документа на ИКЕ на ООН с насоки за предотвратяване и намаляване на емисиите на амоняк (Ammonia Guidance Document — „Документ с насоки за амоняка“)¹ и най-добрите налични техники, определени в Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета².

A. Мерки за ограничаване на емисиите на амоняк

1. Държавите членки установяват национални препоръчителни правила за добри селскостопански практики с цел намаляване на емисиите на амоняк въз основа на Рамковия кодекс на ИКЕ на ООН от 2001 г. за добри селскостопански практики за намаляване на емисиите на амоняк³, които да обхващат поне следните въпроси:
 - а) управление на азота, като се взема предвид пълният азотен цикъл;
 - б) стратегии за хранене на добитъка;
 - в) нискоемисионни подходи за разпръскване на оборски тор;
 - г) нискоемисионни системи за съхранение на оборски тор;
 - д) нискоемисионни системи за преработване и компостиране на оборски тор;
 - е) нискоемисионни системи за обори за животни;
 - ж) нискоемисионни подходи за използване на минерални торове.
2. Държавите членки установяват национален азотен бюджет за наблюдение на измененията в общите загуби на химически активен азот от селското стопанство, включително амоняк, двуазотен оксид, амоний, нитрати и нитрити, въз основа на принципите, залегнали в документа на ИКЕ на ООН с насоки относно азотните бюджети⁴.
3. Държавите членки намаляват емисиите на амоняк от неорганични торове, като използват следните подходи:
 - а) забрана за използването на амониево-карбонатни торове;

¹ Решение 2012/11, ECE/EB/AIR/113/Add. 1.

² Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17).

³ Решение ECE/EB.AIR/75, параграф 28а

⁴ Решение 2012/10, ECE/EB.AIR/113/Add.1.

- б) замяна на карбамидните торове, доколкото е възможно, с амониево-нитратни;
 - в) когато прилагането на карбамидни торове продължи — използване на методи, за които е доказано, че намаляват емисиите на амоняк най-малко с 30 % в сравнение с референтния метод, посочен в документа с насоки за амоняка;
 - г) разпръскване на неорганичните торове в съответствие с предвидимите потребности на торените култури или пасища от азот и фосфор, като се вземе предвид и наличното съдържание на хранителни вещества в почвата, както и на хранителни вещества от други изкуствени торове.
4. От 1 януари 2022 г. държавите членки намаляват емисиите на амоняк от оборски тор, като използват следните подходи:
- а) намаляване на емисиите от разпръскването на торова течност и твърд оборски тор върху обработваема земя и пасища, като се използват методи, водещи до намаляване на емисиите най-малко с 30 % в сравнение с референтния метод, описан в документа с насоки за амоняка, и при спазване на следните условия:
 - i) твърди оборски торове и торови течности се разпръскват само в съответствие с предвидимите потребности на торените култури или пасища от азот и фосфор, като се вземе предвид и наличното съдържание на хранителни вещества в почвата, както и на хранителните вещества от други изкуствени торове;
 - ii) не се разпръскват твърди оборски торове и торови течности, когато подлежащата на торене земя е напоена с вода, наводнена, замръзнала или покрита със сняг;
 - iii) разпръскването на торови течности върху пасища се извършва чрез влачещ се по земята маркуч или ботуш, или чрез плитко или дълбоко впръскване;
 - iv) твърдите оборски торове и торовите течности, разпръснати върху обработваема земя, трябва да се поемат от почвата в срок от четири часа след разпръскването;
 - б) намаляване на емисиите от съхранението на оборски тор извън оборите за животните, като се използват следните подходи:
 - i) за хранилища за торова течност, построени след 1 януари 2022 г., да се използват нискоемисионни системи или техники за съхранение, за които е доказано, че намаляват емисиите на амоняк най-малко с 60 % в сравнение с референтния метод, описан в документа с насоки за амоняка, а за съществуващи хранилища за торова течност — най-малко с 40 %;
 - ii) хранилищата за твърд оборски тор да са покрити;
 - iii) земеделските стопанства да разполагат с достатъчен капацитет за съхранение на оборски тор, за да разпръскват тора само през подходящите периоди за растежа на културите;
 - в) намаляване на емисиите от оборите за животни, като се използват системи, за които е доказано, че намаляват емисиите на амоняк най-малко

с 20 % в сравнение с референтния метод, описан в документа с насоки за амоняка;

- г) намаляване на емисиите от оборския тор, като се използват стратегии за нископротеиново хранене, за които е доказано, че намаляват емисиите на амоняк най-малко с 10 % в сравнение с референтния метод, описан в документа с насоки за амоняка.

Б. Мерки за намаляване на емисиите на прахови частици и сажди

1. Държавите членки забраняват изгарянето на открито на остатъци и отпадъци от селскостопанската реколта, както и на горски остатъци, а също така следят за спазването на тази забрана и я налагат принудително при необходимост. Изключенията от тази забрана се ограничават до превантивни програми за избягване на безконтролното разпространение на опустошителни пожари, за борба с вредителите или за опазване на биологичното разнообразие.
2. Държавите членки установяват национални препоръчителни правила за добри селскостопански практики за правилното управление на остатъците от реколтата въз основа на следните подходи:
 - а) подобряване на структурата на почвата чрез внасяне в нея на остатъците от реколтата;
 - б) подобрени техники за внасяне на остатъците от реколтата;
 - в) алтернативно използване на остатъците от реколтата;
 - г) повишаване на съдържанието на хранителни вещества и подобряване на структурата на почвата чрез внасяне на тор съобразно потребностите за оптимален растеж на растенията, като по този начин се избягва прегарянето на тора (оборски тор, дебела постелка от слама).

В. Предотвратяване на въздействието върху малки стопанства

1. С предприетите мерки, изложени в раздели А и Б по-горе, държавите членки следва да гарантират, че изцяло вземат предвид въздействието върху малките стопанства и микростопанствата. Например държавите членки могат да ги освободят от тези мерки, когато е възможно и уместно с оглед на приложимите ангажименти за намаляване.

ЧАСТ 2

МИНИМАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО СЪДЪРЖАНИЕТО НА НАЦИОНАЛНАТА ПРОГРАМА ЗА КОНТРОЛ НА ЗАМЪРСЯВАНЕТО НА ВЪЗДУХА

1. Първоначално изготвената национална програма за контрол на замърсяването на въздуха, посочена в членове 6 и 9, трябва да обхваща най-малко следното:
 - а) рамката за националната политика относно качеството на въздуха и замърсяването, в чийто контекст е разработена програмата, включително:
 - і) приоритетите на политиката и връзката им с приоритетите, определени в други свързани области на политиката, включително изменението на климата;

- ii) отговорностите, възложени на национални, регионални и местни органи;
 - iii) напредъка, постигнат по сегашните политики и мерки за намаляване на емисиите и за подобряване на качеството на въздуха, както и степента на спазване на националните и съюзните задължения;
 - iv) прогнозираното по-нататъшно развитие, ако се приеме, че няма да има изменения във вече приетите политики и мерки;
- б) разгледаните варианти на политика за спазване на ангажиментите за намаляване на емисиите за 2020 г. и от 2030 г. нататък, както и на междинните нива на емисии, определени за 2025 г., и за принос за по-нататъшно подобряване на качеството на въздуха, със съответния анализ, включително метода за анализ; самостоятелното или комбинираното въздействие на политиките и мерките върху намалението на емисиите, качеството на въздуха и околната среда, както и свързаната с тях несигурност;
- в) мерките и политиките, избрани за приемане, включително график за тяхното изпълнение и преглед, както и отговарящите за тях компетентни органи;
- г) когато е уместно, пояснение на причините, поради които междинните нива на емисии за 2025 г. не могат да бъдат постигнати без мерки, водещи до несъразмерни разходи;
- д) оценка на това как избраните политики и мерки осигуряват съгласуваност с разработените планове и програми в други свързани области на политиката.

2. Актуализациите на националната програма за контрол на замърсяването на въздуха, посочени в членове 6 и 9, трябва да съдържат най-малко следното:

- а) оценка на постигнатия напредък по изпълнението на програмата и намаляването на емисиите и концентрациите;
- б) всички съществени промени в политическия контекст, оценките, програмата или графика за изпълнение.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Методи за подготовката и актуализацията на националните инвентаризации на емисиите, прогнозите за емисиите, информационните доклади за инвентаризацията и коригираните инвентаризации на емисиите

За посочените в приложение I замърсители, различни от CH₄, държавите членки извършват инвентаризации на емисиите и коригирани инвентаризации на емисиите и изготвят прогнози и информационни доклади за инвентаризацията, като използват методите (съгласно *EMEP Reporting Guidelines*), приети от договарящите страни по Конвенцията за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния, и се приканват да използват посоченото там ръководство *EMEP/EEA Guidebook* на Европейската агенция за околната среда, изготвено по Съвместната програма за мониторинг и оценка на разпространението на замърсители на въздуха на далечни разстояния в Европа. Освен това в съответствие със същото ръководство се подготвя допълнителна информация, по-специално данни за дейността, необходими за оценяване на инвентаризациите и прогнозите.

Използването на методите съгласно *EMEP Reporting Guidelines* не засяга допълнителните условия, определени в настоящото приложение, нито изискванията относно номенклатурата за докладване, динамичните редове и датите за докладване, посочени в приложение I.

ЧАСТ I

НАЦИОНАЛНИ ГОДИШНИ ИНВЕНТАРИЗАЦИИ НА ЕМИСИИТЕ

1. Националните инвентаризации на емисиите трябва да бъдат прозрачни, последователни, сравними, пълни и точни.
2. Емисиите от установените ключови категории се изчисляват в съответствие с методите, определени в ръководството *EMEP/EEA Guidebook*, като се препоръчва използването на метод на равнище 2 или по-високо (т.е. по-подробно).

Държавите членки могат да използват други научно обосновани и съвместими методи за извършването на националните инвентаризации на емисиите, ако по тези методи се получават по-точни оценки отколкото по стандартните методи, определени в *EMEP/EEA Guidebook*.

3. По отношение на емисиите от транспорта, държавите членки изчисляват и докладват емисиите в съответствие с националните енергийни баланси, докладвани на Евростат.
4. Емисиите от автомобилния транспорт се изчисляват и докладват въз основа на количествата продадени горива в съответната държава членка. Освен това държавите членки могат допълнително да докладват и емисиите от пътните превозни средства, изчислени въз основа на използваното гориво или пробега в километри в съответната държава членка.
5. Държавите членки докладват своите годишни национални емисии, изразени в приложимата мерна единица, определена в съответния образец в номенклатурата за докладване (NFR) по Конвенцията за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния.

ЧАСТ 2

ПРОГНОЗИ ЗА ЕМИСИИТЕ

1. Прогнозите за емисиите трябва да бъдат прозрачни, последователни, сравними, пълни и точни, а докладваната информация да включва най-малко следното:
 - а) ясно посочване на приетите и планираните политики и мерки, които са отразени в прогнозите;
 - б) резултатите от анализа на чувствителността, направен за прогнозите;
 - в) описание на методите, моделите и основните допускания, както и на главните параметри на входа и на изхода.
2. Прогнозите за емисиите се оценяват и обобщават по сектори за съответните източници. Държавите членки предоставят за всеки замърсител прогноза „при взети мерки“ (т.е. приети мерки) и, ако е приложимо, прогноза „при вземане на допълнителни мерки“ (т.е. планирани мерки) в съответствие с насоките, дадени в ръководството *EMEP/EEA Guidebook*.
3. Прогнозите трябва да са в съответствие с най-новите национални годишни инвентаризации на емисиите и с прогнозите, докладвани съгласно Регламент № 525/2013.

ЧАСТ 3

ИНФОРМАЦИОНЕН ДОКЛАД ЗА ИНВЕНТАРИЗАЦИЯТА

Информационните доклади за инвентаризацията се изготвят в съответствие с *EMEP Reporting Guidelines*, като се използва даденият в тях образец за такива доклади. Докладът включва, като минимум, следната информация:

- а) описания, позовавания и източници на информация относно конкретните методи, допускания, емисионни фактори и данни за активността, както и мотивите за тяхното избиране;
- б) описание на ключовите национални категории на източници на емисии;
- в) информация за съществуващите неопределености, осигуряването и контрола на качеството;
- г) описание на институционалната процедура за извършването на инвентаризацията;
- д) преизчисляване и планирани подобрения;
- е) ако е уместно — информация относно използването на възможностите за гъвкавост, предвидени в член 5, параграфи 1 и 3;
- ж) резюме.

ЧАСТ 4

КОРЕКЦИЯ НА НАЦИОНАЛНИТЕ ИНВЕНТАРИЗАЦИИ

1. Държава членка, която предлага корекция на своята национална инвентаризация на емисиите в съответствие с разпоредбата на член 5, параграф 3, включва в своето предложение до Комисията най-малко следната допълнителна документация:
 - а) доказателство, че съответният(те) национален(ни) ангажимент(и) за намаляване на емисиите е/са завишени;
 - б) доказателство за степента, в която корекцията на инвентаризацията на емисиите намалява завишението и допринася за спазването на съответния(те) национален(ни) ангажимент(и) за намаляване на емисиите;
 - в) оценка на това дали и кога са очаква да бъде(ат) изпълнен(и) съответният(те) национален(ни) ангажимент(и) за намаляване на емисиите въз основа на прогнози за емисиите без корекцията;
 - г) доказателство, че корекцията е в съответствие с едно или няколко от посочените по-долу три обстоятелства. Може да се направи позоваване, ако е уместно, на съответни предишни корекции:
 - i) в случай на нови категории източници на емисии:
 - доказателство, че новата категория източници на емисии е призната в научната литература и/или ръководството *EMEP/EEA Guidebook*;
 - доказателство, че тази категория източници не е била включена в съответната предишна национална инвентаризация на емисиите по времето, когато е бил определен ангажиментът за намаляване на емисиите;
 - доказателство, че емисиите от новата категория източници допринасят за това държавата членка да не е в състояние да изпълни своите ангажименти за намаляване на емисиите, подкрепено от подробно описание на методиката, данните и емисионните фактори, използвани за достигане до това заключение;
 - ii) в случай на значителни различия в емисионните фактори, използвани за определяне на емисиите от специфични категории източници:
 - описание на първоначалните емисионни фактори, включително подробности за научното основание за установяването на емисионния фактор;
 - доказателство, че при тогавашното определяне на намалението на емисиите са били използвани първоначалните емисионни фактори;

- описание на актуализираните емисионни фактори, включително подробности за научното основание за установяването на емисионния фактор;
- сравнение между оценките за емисиите по оригиналните и по актуализираните емисионни фактори, което да доказва, че промяната в емисионните фактори допринася за това държавата членка да не е в състояние да изпълни своите ангажменти за намаляване на емисиите;
- логиката на вземане на решение относно това дали промените в емисионните фактори са значителни.

От 2025 г. нататък емисионните фактори, които се различават значително от очакваното при прилагането на дадена правна норма или стандарт, не се вземат предвид за корекцията;

iii) в случай на значителни различия в методиките, използвани за определяне на емисиите от специфични категории източници:

- описание на използваната първоначална методика, включително подробна информация за научното основание за установяването на емисионния фактор;
- доказателство, че при тогавашното определяне на намалението на емисиите е била използвана първоначалната методика;
- описание на актуализираната методика, включително подробности за научното основание или използвания научен източник за нейното установяване;
- сравнение между оценките за емисиите по оригиналната и по актуализираната методика, което да доказва, че промяната в методиката допринася за това държавата членка да не е в състояние да изпълни своите ангажменти за намаляване на емисиите;
- логиката на вземане на решение относно това дали промяната в методиката е значителна.

2. Държавите членки могат да представят една и съща информация в подкрепа на процедури за корекция въз основа на сходни предпоставки, при условие че всяка държава членка представи необходимата специфична за нея информация съгласно параграф 1.
3. Държавите членки преизчисляват коригираните емисии, за да гарантират съгласуваност на динамичните редове за всяка година, за която се прилага(т) корекцията(ите).

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Мониторинг на въздействията на замърсителите в околната среда

1. Държавите членки гарантират, че тяхната мрежа от подлежащи на мониторинг обекти е представителна за наличните в тях типове сладководни, естествени, полуестествени и горски екосистеми.
2. Държавите членки гарантират, че мониторингът се основава на следните задължителни показатели за всички обекти на мрежата, определени в параграф 1:
 - а) за сладководни екосистеми: установяване на размера на биологичните вреди, включително чувствителни рецептори (микро- и макрофити и диатомеи), и загубата на рибни запаси или на безгръбначни:

ключовия показател „способност за неутрализиране на киселини“ (ANC) и спомагателните показатели киселинност (pH), разтворен сулфат (SO₄), нитрат (NO₃) и разтворен органичен въглерод при честота на вземане на пробите от поне веднъж месечно (за течащи води) до веднъж годишно (за езера — по време на есенното вертикално размесване на водните пластове);
 - б) за сухоземни екосистеми: оценка на киселинността на почвата, загубите на хранителни вещества в почвата, азотното съдържание и баланс, както и загубата на биологично разнообразие:
 - i) ключовия показател киселинност на почвата: обменни фракции на основни катиони (наситеност с бази) и обменен алуминий в почвата — на всеки десет години, а спомагателните показатели pH, сулфат, нитрат, основни катиони, концентрации на алуминий в почвен разтвор — всяка година (когато е уместно);
 - ii) ключовия показател просмукване на нитрати в почвата (NO_{3,leach}) — всяка година;
 - iii) ключовия показател съотношение въглерод/азот (C/N) и спомагателния показател общо съдържание на азот в почвата (N_{tot}) — на всеки десет години;
 - iv) ключовия показател хранителен баланс в листата (N/P, N/K, N/Mg) — на всеки четири години;
 - в) за сухоземни екосистеми: оценка на вредата от озона за растежа на растителността и за биологичното разнообразие;
 - i) ключовия показател растеж на растителността и увреждания на листата и спомагателния показател въглероден поток (C_{flux}) — всяка година;
 - ii) ключовия показател превишаване на основани на потока критични равнища — всяка година през растежния период.
3. За събиране и докладване⁵ на информацията, посочена в параграф 2, държавите членки използват методите по Конвенцията за трансграничното замърсяване на

⁵ Решение 2008/1, ECE/EB.AIR/wg.1/2008/16.

въздуха на далечни разстояния и наръчниците към нея за международните програми за сътрудничество.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Таблица на съответствието

Настоящата директива	Директива 2001/81/ЕО
Член 1	Член 1
Член 2	Член 2, първа алинея
Член 3, параграф 1	Член 3, буква д)
Член 3, параграфи 2, 3, 6, 7 и 9—12	-
Член 3, параграф 4	Член 3, буква й)
Член 3, параграф 5	Член 3, буква к)
Член 3, параграф 8	Член 3, буква ж)
Член 4, параграфи 1 и 2	Член 4, параграф 1
Член 4, параграф 3	Член 2, втора алинея
Член 5	-
Член 6, параграф 1	Член 6, параграфи 1 и 2
Член 6, параграфи 2 и 5—9	-
Член 6, параграфи 3 и 4	Член 6, параграф 3
Член 7, параграф 1, първа алинея	Член 7, параграф 1
Член 7, параграф 1, втора алинея, и параграфи 3—6	-
Член 7, параграф 2	-
Член 7, параграф 7	Член 7, параграф 2
Член 7, параграф 8	Член 7, параграф 3
Член 7, параграф 9	Член 7, параграф 4
Член 8	-
Член 9, параграф 1	Член 8, параграф 2
Член 9, параграф 2, първа алинея	Член 8, параграф 1
Член 9, параграф 2, втора алинея, и параграфи	-

3—5	
Член 10	Членове 9 и 10
Член 11, параграф 1	Член 6, параграф 4
Член 11, параграф 2	Член 7, параграф 3
Член 12	Член 11
Член 13	Член 13, параграф 3
Член 14	Член 13, параграфи 1 и 2
Член 15	Член 14
Член 16	-
Член 17	Член 15
Член 18	-
Член 19	Член 16
Член 20	Член 17
Приложение I	Член 8, параграф 1 и приложение III
Приложение II	Приложение I
Приложения III, V и VI	-
Приложение IV	Приложение III